

КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Коментар	Автор	Дата
-----------------	--------------	-------------

СтановищеБих искал да направя следните коментари:- По чл. 38, ал. 1 - няма хипотеза, в която липсва настоящ адрес, така че няма нужда да се уточнява. В предвидения краен случай настоящият и постоянният адрес съвпадат. - по чл. 38, ал. 5 - потвърждаване на получаване може да се осъществи след отваряне на интернет адрес (като за самото отваряне трябва да се съхраняват метаданни, допринасящи за избягване на злоупотреби) - Същият коментар и по чл. 41а, ал.1 - общ коментар по връчването - вместо всеки процесуален закон да урежда собствен ред за връчване, в допълнение на ЗЕУ, следва ГПК, АПК и ЗЕУ да се унифицират (с включване на системата за сигурно връчване на ДАЕУ и с добавката за портала за е-правосъдие, който може да бъде приравнен на неквалифицирана услуга за препоръчана електронна поща по смисъла на Регламент (ЕС) 910/2014) - По чл. 44, ал 3 - електронният печат на съда не е нужен, квалифицираното удостоверяване ан време е достатъчно. Следва към подписаните (с времеви печат) данни да се добави IP адресът на достъпилия портала, както и данни за начина, по който го е достъпил - чрез КЕП или средство за електронна идентификация по eIDAS. - По чл. 51 Висшият адвокатски съвет може да направи първоначално уведомяване в определен срок, но задължението трябва да бъде за всеки адвокат по отделно с цел намаляване на посредничеството и грешките при администриране на списъци от адреси - По чл. 52 - нужно е прицизиране на терминологията - "държавни учреждения" да се замени с "административните органи". Да се уреди как общините и административните органи посочват адрес (по електронен път, директно	Божидар Божанов	19.11.2020
--	------------------------	-------------------

ПЪЛЕН АБСУРД! Не че някой ще си направи труда да чете тези мения, но съм длъжен да споделя, че това което се опитвате да направите е ПЪЛЕН АБСУРД! Тези разпоредби целят единствено да елиминират адвокатите от участие в процеса, като се "считат за уведомени" БЕЗ РЕАЛНО ДА СА УВЕДОМЕНИ. Същевременно съдът няма никакво задължение да качва делата в единния портал и да ги поддържа актуални? ЩО ЗА БЕЗОБРАЗИЕ!!! ПЪРВО - осигурете качествен портал, осигурете качването и поддръжката на дела, осигурете ПОТВЪРЖДАВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА и ТОГАВА предлагайте на адвокатите АКО ЖЕЛЯТ ДА ПОЛЗВАТ този портал за удобство да се регистрират в него. И това не може да бъде нито задължително, нито да подлежи на санкция! Личи си, че тези "предложения" са направени ОТ ХОРА, НАПЪЛНО НЕЗАПОЗНАТИ С ЕСТЕСТВОТО НА РАБОТА НА СИСТЕМАТА, И НАПЪЛНО НЕЗАПОЗНАТИ С ЕСТЕСТВОТО НА РАБОТАТА НА АДВОКАТИТЕ. Законодателният процес не е място са упражнения от лаици!	Ради Дишовски	19.11.2020
адв. Гергана Николова - АК-Бургас Присъединявам се изцяло към становището на "ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ".	Гергана Николова	19.11.2020
от адв. Веселин Тончев, САК Присъединявам се към становището на ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ	Веселин Пенчев	19.11.2020

По повод на момента на връчване и получаване На първо място, възможно е да съм пропуснал казаното по-долу в законопроекта. И все пак ми се струва редно да посоча следната принципна постановка: Проектосъставителят е опитал да разграничи моментите на „връчване“ и „получаване“ на съобщението, а дори в § 4 се споменава и „изпращането му“.

Поначало, по сега действащия ред моментите на връчване и получаване на съобщението съвпадат, което е житейски оправдано. В тази връзка, вероятно целта на проектосъставителя е била да оправдае възникващата житейската възможност лицето, получател на съобщението, да не отвори електронната система за определен срок от време. Преценено е че такъв подходящ срок е 7 дни. Това разграничение обаче не държи сметка, че процесуалният закон определя началото на повечето срокове от връчването на определен акт – виж напр. чл. 240, 250, 259, 283 (касаещи връчването на решение); чл. 396, 403 (обезпечително производство), чл. 407, 412 и др.

Следователно, ако тези моменти следва да бъдат разграничени, то това трябва да намери отражение и в цялата уредба на ГПК или да съществува изричен текст, който да посочва, че процесуалните срокове текат от момента на получаване по отношение на електронните съобщения. Във връзка с горното, прави впечатление, че в чл. 41а (§4) ал. 1 говори за „получаване“, докато ал. 2 въвежда презумпция за „връчването“. Т.е. тук проекта е непрецизен. По отношение на връчването на адвокат в чл. 51 се създават възможни противоречиви решения. Така не е ясно, ако съобщението е връчено на адвокат,

Иван Ден

19.11.2020

адвокат Анна Стоянова Димитрова от БАКПодкрепям изцяло становището на" Обединение на свободните адвокати". Проектът на ЗИД на ГПК е недомислен и на практика е неприложим в този му вариант.	Анна Димитрова	19.11.2020
адвокат Татяна Иванова-БАКПрисъединявам се към становището на ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ	Татяна Иванова	19.11.2020
СТАНОВИЩЕ на СНЦОП "ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ" („ОСА“), ЕИК 205846611Линк към пълния текст на становището: http://www.osabg.org/actions/31-3	ОБЕДИНЕНИЕ_НА СВОБОДНИТЕ_АДВОКАТИ	18.11.2020

§ 9. изменения в Член 51 ЗИД на ГПКЧл. 51. (1) Връчването на адвокат се извършва чрез единния портал за електронно правосъдие.(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година. Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му.Считам, че тази проектна разпоредба съдържа празнота, която ще се прехвърли при практическото приложение на закона, след влизането му в сила. Това е така, защото не се прави разграничение между отсъствие поради регламентирана почивка (приравнена на годишен отпуск) или отпуск поради временна неработоспособност поради общо заболяване (т. нар. болничен).Поради това считам, че разпоредбата на чл. 51, ал. 2, изр. първо, следва да бъде продължена с текста:(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година, "както и за времето, през което се намира в законоустановен отпуск поради временна неработоспособност, удостоверено с болничен лист или експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК, за продължителността, на който своевременно е уведомил в единния портал за електронно правосъдие". Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му.Считам, че по този начин се охранява правото на защита на	ясен сариев	18.11.2020
---	--------------------	-------------------

Становище по Проект на ГПК_Част 6 8.„Електронни изявления до съдаЧл. 102ж. (1) Идентификацията на лицата, подаващи електронни изявления, се извършва по реда на Закона за електронната идентификация, посредством удостоверителна услуга за електронна идентификация, предоставяна от квалифициран доставчик на удостоверителни услуги и вписана в доверителния списък на Комисията за регулиране на съобщенията по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 или чрез уведомена схема за електронна идентификация по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014.(2) Електронните изявления до съда се подписват с квалифициран електронен подпис, когато законът предвижда писмена форма за извършването им и наличие на подпис.“Горната разпоредба оставя впечатлението, че отправянето на електронни изявления се осъществява като се ползват, едновременно или последователно, както Удостоверение за електронна идентичност съгласно Закона за електронната идентификация, така и КЕП. Не е ясно дали би било валидно изявление, подадено единствено с КЕП, каквито се ползват понастоящем за работа с много държавни системи. Допълнителна неяснота създава и обстоятелството, че ако за подаване на изявление до съда се изисква едновременно и удостоверение за електронна идентичност и КЕП, но удостоверения още не се издават, това отлага подаването на електронни изявления за неопределен момент в бъдещето. Разпоредбата следва да бъде прецизирана. 9.„§ 26. В чл. 426, ал. 1 се създават изречения второ и трето: „Когато изпълнителният лист е издаден в електронна форма,	Svetozara Petkova	18.11.2020
--	--------------------------	-------------------

Становище по Проект на ГПК_Част 57.,§ 11. В чл. 62 се правят следните изменения и допълнения:I вариант на ал. 4:2. Създава се ал. 4:„(4) Електронното изявление, с което се извършва процесуално действие, се смята за получено от съда, до който е адресирано, с постъпването му в неговата информационна система или в системата на единния портал за електронно правосъдие.”II вариант на ал. 4 :„(4) Електронното изявление, с което се извършва процесуално действие, се смята за получено от съда, до който е адресирано, с постъпването в системата на единния портал за електронно правосъдие.”За да може да се направи избор между предложените Вариант 1 и Вариант 2 на ал. 4, е необходимо добро познаване на архитектурата на бъдещата информационна система на съдилищата, което външни лица няма как да имат. Не е ясно дали в бъдеще съдебната система ще работи през единствена и единна информационна система или единният портал за електронно правосъдие ще функционира паралелно с множеството сега съществуващи информационни системи на отделните съдилища. Именно тази яснота може да информира избора между предложените Вариант 1 и 2 и този избор няма как да бъде оставен на незапознати със системата лица. Предходните разпоредби обаче, оставят впечатлението, че далеч не се очаква всички лица, които комуникират със съда по електронен път, да го правят през единния портал. Ако това действително е така, то обезсмисля предложения Вариант 2 на разпоредбата. Наред с гореизложеното, по-прецизно би било в тази разпоредба да става дума за постъпване на изявлението в	Svetozara Petkova	18.11.2020
--	--------------------------	-------------------

Становище по Проект на ГПК_Част 45. § 9. Член 51 се изменя така: „... (3) Висшият адвокатски уведомява Висшия съдебен съвет за избраните от адвокатите електронни адреси за връчване.“ Присъединявам се към изразеното вече в коментарите мнение, че редакцията на ал. 3 е непрецизна и следва да гласи: „... (3) Висшият адвокатски съвет уведомява Висшия съдебен съвет за избраните от адвокатите електронни адреси за връчване.“ 6. § 10. В чл. 52 се правят следните изменения и допълнения: 1. Досегашният текст става ал. 1. г2. Създава се ал. 2: „(2) Връчването на държавните учреждения и на общините се извършва само на електронен адрес. Те са длъжни да посочат такъв.“ Отново може да се помисли дали връчването на посочен електронен адрес е най-подходящият метод за държавните учреждения и общините или те също биха могли да получават съобщения през единния портал за електронно правосъдие.	Svetozara Petkova	18.11.2020
--	--------------------------	-------------------

Становище по Проект на ГПК_Част 34. "§ 8. В чл. 50 се създава ал. 5:„(5) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, застрахователни и презастрахователни дружества и търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, нотариуси и частни съдебни изпълнители се извършва само на електронен адрес. Те са длъжни да посочат такъв.“Редакцията на разпоредбата е непрецизна, като фразата „включително тези“ оставя впечатлението, че изброените оттам наметнети лица са все видове финансови институции, което очевидно не е намерението на нормотвореца. Не е ясно и защо държавните съдебни изпълнители са оставени извън обхвата на тази разпоредба. Предлагам следната редакция: „§ 8. В чл. 50 се създава ал. 5:„(5) Връчването на кредитни и финансови институции, на лица, които по занятие извършват събиране на вземания, на застрахователни и презастрахователни дружества, на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни, съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотариуси и частни и държавни съдебни изпълнители се извършва само на електронен адрес. Те са длъжни да посочат такъв.“Наред с това, връчването на посочен електронен адрес, според предложената редакция на чл. 38, е принципно опция, която се предвижда като допълнителен метод за комуникация, а предпочитаният и най-удобен за системата метод е

Svetozara Petkova

18.11.2020

Становище по Проект на ГПК_Част 2 3.„Връчване чрез електронно съобщениеЧл. 41а. (1) Когато връчването става чрез единния портал за електронно правосъдие, съобщението се смята за получено в деня на изтеглянето му от адресата.(2) В случай че страната не е изтеглила акта в едноседмичен срок от изпращането на съобщението по реда на ал. 1, съобщението се смята за връчено, считано от деня, следващ изтичането на седем дни от изпращане на съобщението.(3) Когато връчването става чрез квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща посочен от страната адрес на електронна поща, денят на изпращането на съобщението се счита за деня на постъпване на съобщението в информационната система на страната до доказване на противното. Страната следва да потвърди получаване на съобщението в 7-дневен срок от получаването му в посочената информационна система. Съобщенията се считат за връчени от датата на изпращане на потвърждението от страната.”Очевидно е налице много слаба редакция на алинея 3 от чл. 41а, ведно с техническа грешка („връчването става чрез квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща посочен от страната адрес на електронна поща“). Въвеждат се едновременно термините „постъпване“ и „получаване“. Доколкото по отношение на „постъпването“ е въведена оборима презумпция, става ясно, че волята на нормотвореца е била именно това постъпване да е с правно значение. В следващото изречение обаче, виждаме отстъпление от виждането за „постъпването“ като правно значим

Становище по Проект на ГПК_Част 1 „§ 1. Член 38 се изменя така:„Адрес за връчванеЧл. 38. (1) Съобщението се връчва на адреса, който е посочен по делото.(2) Връчването на актове на съда може да се извършва на избран от страната електронен адрес за връчване: ...“ Не е ясно защо, при положение, че целият раздел говори за „връчване на съобщения“ в алинея 2 на чл. 38 предложеното изменение използва фразата „връчване на актове на съда“. Тази разлика в терминологията оставя впечатлението, че става въпрос за различен вид съобщения от уредените на други места в съответния раздел, което едва ли е намерението на нормотвореца. Предлагам уеднаквяване на терминологията. „Чл. 38а. (1) Лицето, което е извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на извършеното действие.“Използването на предлога „за“ многократно в предложената редакция прави изказа тежък и много неясен. Предлагам следната редакция: „Лицето, което е извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за връчване на съобщенията, които удостоверяват получаването на електронното изявление и уведомяват за резултата от техническата проверка на извършеното действие.“	Svetozara Petkova	18.11.2020
--	--------------------------	-------------------

от "Геострой" АДПредлагаме следните изменения на предложените текстове от ЗИД на ГПК, а именно:§1. - съгласно чл. 38, ал.3 "В случай че не са налице предпоставките по ал.2, ако страна е посочила адрес на електронна поща, връчването по отношение на същата се осъществява по този начин." Считаме, че текстът е неясен, тъй като не се разбира какво точно се има предвид под "по този начин". Освен това, връчването следва да се извършва чрез или по електронна поща (както е посочено в ал.5), а не по отношени ена същата - не става ясно дали израза се отнася до страна или до връчването чрез електронна поща. Считаме, че текстът следва да бъде редактиран с оглед изчистване на подобни неясноти.§1 - в чл. 38, ал.5 е разписано, че "Връчването по този начин е редовно, ако адресатът потвърди изрично получаването. " За избягване на съмнения следва да се конкретизира и уточни начина, по който се извършва посоченото изрично потвърждение от адресата, както и срока за получаване на това потвърждение.§2 - според ал.1 на новосъздадения чл. 38а "Лицето, което е извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление. " И тук текстът е неясно формулиран. Вероятно смисълът, който се влага в разпоредбата е, че лицето следва да посочи електронен адрес за уведомяване и удостоверяване на получаването.§9. съгласно чл. 51, ал.3 "Висшият адвокатски уведомява Висшия съдебен съвет....." След думите "Висшия адвокатски" следва да бъде добавено "съвет" с цел коректно посочване наименованието на организацията и избягване на

Антица Ранчева

16.11.2020

чл. 51, ал. 2 от ЗИД на ГПК Съгласно проекта - в чл. 51 е предвидена алинея 2, както следва: "(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година. Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му." Считам, че тази проектна разпоредба съдържа съществен порок, доколкото не прави разграничение между излизане на адвоката в годишен отпуск и ползване от негова страна на т.нар. "болнични" /отпуск поради болест и временна неработоспособност. При такава формулировка при тълкуване се достига до извод, че адвокатът общо не може да откаже приемане на призовки и съобщения за повече от 40 дни. При това положение следва резонният въпрос: а нима може да се регламентира периодът от време, в което да боледуват адвокатите ? Ако периодът в разпоредбата е използван от адвоката за отпуск поради болест и временна неработоспособност, следва ли, че след изтичането му - на адвоката ще се връчват призовки и съобщения дори същият да е в годишен отпуск? Обратно - ако адвокатът е разходвал повечето дни за годишния си отпуск - то значи ли, че дори да е в болнични, надвишаващи 40-те дни - пак ще му се връчват съобщения и призовки - тоест дори и болен трябва да работи? Следва ли отпускът поради болест да е за сметка на годишния отпуск и обратно? Тази некоректна формулировка трябва да бъде редактирана, като стане ясно, че в тези 40 дни не влиза времето, в

Евгения Григорова

13.11.2020

чл. 51, ал. 2 от ЗИД на ГПК Съгласно проекта - в чл. 51 е предвидена алинея 2, както следва: "(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година. Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му." Считам, че тази проектна разпоредба съдържа съществен порок, доколкото не прави разграничение между излизане на адвоката в годишен отпуск и ползване от негова страна на т.нар. "болнични" /отпуск поради болест и временна неработоспособност. При такава формулировка при тълкуване се достига до извод, че адвокатът общо не може да откаже приемане на призовки и съобщения за повече от 40 дни. При това положение следва резонният въпрос: а нима може да се регламентира периодът от време, в което да боледуват адвокатите ? Ако периодът в разпоредбата е използван от адвоката за отпуск поради болест и временна неработоспособност, следва ли, че след изтичането му - на адвоката ще се връчват призовки и съобщения дори същият да е в годишен отпуск? Обратно - ако адвокатът е разходвал повечето дни за годишния си отпуск - то значи ли, че дори да е в болнични, надвишаващи 40-те дни - пак ще му се връчват съобщения и призовки - тоест дори и болен трябва да работи? Следва ли отпускът поради болест да е за сметка на годишния отпуск и обратно? Тази некоректна формулировка трябва да бъде редактирана, като стане ясно, че в тези 40 дни не влиза времето, в

Евгения Григорова

13.11.2020

Предложение за допълнение на §27Предложение за допълнение на §27 § 27. В чл. 434 се създава ал. 3 и ал. 4:„(3) Протоколът или разпореждането може да се състави и само в електронна форма.” „(4) Електронно съставен и електронно получен документ може да се съхранява и само в електронна форма” МотивиВ ал.3 чл. 434 е посочено, че протокол може да се състави и само е електронна форма. По аргумент на по силното основание това следва да се отнася и за разпорежданията, които са документи от оперативно естество. В тази връзка е резонно в проекта на ал. 3 да се включат и думите „ или разпореждането”.Също може да се добави чл. 4 за електронно получените документи, които да могат да се съхраняват и само в електронна форма по електронно дело. След като в съда се дава възможност да се съставят електронни дела, да се издава електронен изпълнителен лист, да се съставят електронни протоколи и да се извършва цялостен електронен обмен, следва да се предвиди възможност при техническо обезпечаване да се съхраняват и електронно документите, за което следва да се извършват и промени в Наредбите за служебния архив при приемане на такъв текст.	Delyan nikolov	06.11.2020
--	-----------------------	-------------------